

בן, כן, ישנתי עם אילן בחדר אחר כי
בתי-מלון, אולי אפילו במיטות זוגיות, אבל
 מעולם לא קיימנו יחסים אינטימיים. ישנו יחד,
 מכיוון שאילן פחד לישון לבד, והיה גם חבל על
 הוצאות מיותרות לעוד חדר במלון, כך העידה
 השבוע דוריס ברזילי, אשה בת 50, על יחסיה עם
 אילן מרגלית, צעיר יפהתואר בן 26 (העולם
 הזה 14.11.84).

דוריס היא ילידת עיראק, 22 שנה חיתה
 בישראל עם בעלה, עזרא, ושני ילדיה, משה וזיו.
 בעלה היה נהגימונית והם החליטו לחפש את
 מזלם בהולנד. שם פתחו מיסעדה והצליחו מאוד.
 דוריס היא אשה גוצה, בעלת מיננהגוף
 מרובע, שיערה שחור וקצר, והיא רחוקה מלהיות
 יפהפיה. היא עלתה על דוכן העידים כדי להסביר
 לבית-המישפט מדוע הילווה בשנים 1980 עד
 1983 סכום של 300 אלף דולר לאילן מרגלית.
 לדוריס ומישפחה לא היה סכום ארדי כזה
 בכסף מוזמן. כדי להלוות את הכסף לאילן, נכנסה
 המישפחה לחובות. הם לוו כספים מהבנק
 ואחרי-כך גם ממלווים רביבית קצוצה. המלווים
 הללו ביקשו לקבל את כספם, איימו על דוריס
 ואף שברו לה שן במהלך האימונים.

השאלה הגדולה היא מה שיכנע את האשה
 הבוגרת, אשת-העסקים המצליחה, להלוות סכום
 עתק כזה לצעיר בלתי-מוכר, שלא היה אפילו
 קרוב-מישפחה שלה. במשיפטו של עורך-הדין
 אלכסנדר קוסטין, העומד לדין על כך ששיטף
 פעולה עם אילן בהונאת מישפחת ברזילי, גוללה
 השבוע דוריס את גירסתה. יתכן שאחרי שנים
 רבות שגרים רחוק, נהיים נאיביים כמו ההר
 לגדים, היא ניסתה לתרץ את מעשיה.

הסניגורים לא רצו לקבל גירסה זו. הם ניסו
 להוכיח כי דוריס התאהבה באילן הצעיר אהבה
 נואשת, ולשם כך היתה מוכנה לעשות הכל.
 אילן עצמו נידון כבר על חלקו בפרשה. הוא
 הודה באשמה ונידון לשנתיים מאסר בפועל.
 עורך-הדין קוסטין כופר באשמה.

קוסטין נאשם כי בעורך-דין עזר לאילן לאמת
 סיפור-ההונאה גדול, על מישפט הנערך כביכול
 בישראל בין אילן ובין אחותו, על סכום ירושה
 עצום שהניח אביהם. האב, לפי דברי אילן
 ועורך-הדין קוסטין, היה מפקד גדול בש"ב, בעל
 קשרים בכל מקום ובעל השפעה. כתאונת-דרכים
 נפצע האב והפך לצמית. ואז החלו המישפטים בין
 אילן ואחותו.

קוסטין ביקש מאיתנו לעזור לאילן. הוא
 סיפר שאשתו של אילן מתה מסרטן והוא מאוד
 מיסכן. הוא אמר לנו שאנחנו עושים מיצווה
 שאנחנו עוררים לו. הוא גם הבטיח שהוא עצמו
 יחזיר לנו כל פרוטה, ושהוא אחראי לכסף,
 העידה דוריס.

היא חזרה פעמים רבות על המלים: הוא

מה הדין את דוריס?

כהצטיינות כאוניברסיטה ברמת-אביב. מצא חן
 בעיניי שני זיו ימצא שידוך כזה, ואילן אמר
 שאולי יצא מזה חסנה (חתונה, ביידיש).
 כולם התרגשו לקראת הביקור, והוכן
 למישפחה חדר במלון בעיר. אך בבוקר יום-
 ההולדת הגיע אילן בוכה וצועק לזיו, וסיפר לו כי
 קיבל טלפון מהארץ שקרתה תאונת-דרכים. האב,
 האם והילה נפצעו ונלקחו לבית-חולים. אחרי
 כמה ימים התברר, כי הילה יצאה מכלל סכנה
 וחזרה הביתה. רק האב נותר בבית-החולים כשהוא
 סובל מקרישדים במוח.

אילן אמר כי אביו צריך לעבור ניתוח מוח
 מסוכן בקנדה. אילן נסע, וניתק כמעט מגע עם
 מישפחת ברזילי.

אחרי חצי שנה, בתחילת שנת 1980, כאשר
 באה דוריס לישראל, לשם בדיקות רפואיות, היא
 חיפשה את אילן והילה, אך מצאה רק את אחותו
 של אילן, המתגוררת בתל-אביב. האחיות אמרה
 לה כי הוריה וקנים, אבל הם בסדר. הבנתי שהיא
 לא רוצה לדבר עליהם, כי אביה הוא מפקד חשוב
 בש"ב העידה דוריס.

רק בחודש יוני 1980 חידש אילן את המגע עם
 מישפחת ברזילי, הביא להם מיכתב מהילה. הוא
 סיפר כי אביו הפך לצמח בעקבות נפילתו בבית
 החולים, וכי התעורר סיכסוך בינו ובין אחותו
 בקשר לירושה. הוא טען כי אחותו עיקלה את
 רכושו.

מאז החלה פרשה ארוכה של שיחות-טלפון עם
 אנשים שונים, שאישרו כביכול את בעיותיו
 המישפטיות והמישפחתיות של אילן. זו היתה
 הפעם הראשונה ששמעתי על עורך-הדין קוס'
 טין, העידה דוריס.

הוא אישר לנו את הבעיות של אילן, אמר
 שמתנהל מישפט בינו ובין אחותו וכי היא קשה
 מאוד ואינה מוכנה להתפשר. אילן ביקש שנלווה
 לו כסף כדי לנהל את המישפט, וקוסטין הצטרף
 לבקשה. הוא אמר שאילן הוא בחור מיסכן,
 שאשתו מתה מסרטן, וכעת עומדים לקחת ממנו
 את כל רכושו, העידה דוריס.

האם לא חשבת שמהו לא בסדר כסיפור
 שיש מריבה על ירושה, כאשר האב בכלל עור לא
 מת? שאלה התובעת את דוריס, וזו השיבה: אם
 עורך-דין אמר לי שיש מישפט, למה שאני לא
 אאמין? אני לא מבינה בדברים כאלה!
 כאשר שב אילן להולנד, הוא התגורר בביתה
 של מישפחת ברזילי. גם הילה ואחותה עינבל,
 כאשר הגיעו להולנד, התארחו אצל מישפחת
 ברזילי חודשים ארוכים.

אילן ודוריס החלו סידרת מסעות משותפים
 לארצות שונות. דוריס העידה כי המסעות
 המשותפים לארצות-הברית, לאנגליה ולצרפת
 היו לצורך חידוש לימודי-הרפואה של אילן. היא
 אישרה כי בכל הנסיעות הללו ישנה עם אילן

דאם יחד עם הוריו של אילן ביוס-הולדתו.
 אילן אמר שהילה היא בחורה יפה. הוא הציג
 עצמו ככדלמישפחה אמירה, שיש לה בניין
 ברוחב דיונגוף ווילה ברמת-אפעל. הוא סיפר, כי
 הוא סטודנט לרפואה שגמר שלוש שנים

עבר לגור איתו והם התיידדו. התברר להם כי
 יוס-הולדתם חל באותו יום, והם החליטו לחגוג.
 אילן אמר שיש לו בת אח בארץ שגם כן סבלה
 הרבה בחייה, היא יתומה ואולי תתאים לזיו. הם
 החליטו כי הנערה, הילה, תבוא לבקר באמסטר'

עורך-דין, או האמנו לו, אם אי-אפשר להאמין
 לעורך-דין, אז למי אפשר?
 מתן הכספים לאילן אינו שנוי במחלוקת.
 קבלות שהוגשו לבית-המישפט מאשרות, כי
 הסכומים הללו הועברו מחשבון בנק באמסטרם
 לחשבון בנק שפתח עורך-הדין קוסטין בישראל,
 בשותפות עם אילן מרגלית. לבית-המישפט גם
 הוגשה צוואה שכתב אילן לטובת דוריס, ובה הוא
 מוריש לה את כל רכושו, בתנאי שתמשיך לטפל
 באמו כל ימי חייה.

אני היכרתי את אילן בפעם הראשונה ביוני
 1979, כאשר בא לאכול אצלנו במיסעדה. בעלי,
 שהכיר אותו מביקורים קודמים במיסעדה, כאשר
 בא עם אשתו, שאל אותנו מה שלומה. אילן התחיל
 לבכות וסיפר שהיא נפטרה מסרטן בראש. הוא
 אמר שבא להולנד להתאבד, מכיוון שאיננו רוצה
 לחיות בלעדיו. הוא אמר שאיננו רוצה להתאבד
 בארץ, כדי שלא לפגוע בהוריו, ובחר באמסטר'
 דאם, כי זה המקום שבו בילה את ירחי-הדבש עם
 אשתו.

באותה תקופה היה בני זיו בדיכאון. הוא הכיר
 בחורה והתאהב בה. פעם ראשונה שהתאהב
 בצורה רצינית, וחבר אחד לקח לו אותה. גם הוא
 איים שיתאבד, ואנחנו דאגנו לו. אילן סיפר לנו
 את הצרות שלו ואנחנו סיפרנו לו את הצרות
 שלנו, וכולנו כנינו, סיפרה דוריס בבית-המיש'
 פט.

אנחנו מישפחה פתוחה!

חרי במה ימים הציעה דוריס לאילן
 לעבור לגור באותו המלון שבו התגורר זיו,
 הבן, שלא רצה לגור אז בבית המישפחה. אילן

האשה בת ה-50 התיידדה עם הצעיר היפה בן ה-26. היא ישנה איתו באותו החדר וגם באותה המיטה. היא נתנה לו 300 אלף דולר ושקעה בחובות. האם היתה נאיבית? האם התייחסה אליו כמו אם וריחמה עליו?

בחדר אחר במלון. אך היא הכחישה בכל תוקף כי
 היה זה מחמת רומן-אהבים שהיה לה עם אילן.
 זה לא הפריע לי לישון באותו חדר עם בחור
 בגילו של בני, שלא היה קרוב-מישפחה שלי.
 (המשך בעמוד 30)

נאשם קוסטין בבית-המישפט

דוריס ובעלה בבית-המישפט

אם אי-אפשר להאמין לעורך-דין, אז למי אפשר?